

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

آسیا تایمز
نویسنده: پیه اسکوبار
فرستنده: علی مشرف
۰۲ جنوری ۲۰۲۳

په پیه اسکوبار:

آیا با رهبری لولا، برازیل می تواند جایگاه قدیمی خود را در جهان بازیابد؟

رئیس جمهور مستعفی ژایر بولسونارو در دوران ریاست جمهوری خود جایگاه برازیل را به یک کشور وضعیت صادرکننده کالا کاهش داد. رئیس جمهور جدید لونیو ایناسیو لولا داسیلوا اکنون باید مانند تجربه ارجنتاین، کشورش را در طرح کمربند و جاده ادغام کند.

Quelle: Legion-media.ru © Suamy Beydoun/AGIF/Sipa USA

ده روز اقامت با غرق شدن کامل در برازیل کار هر کسی نیست. حتی اگر خود را به دو منطقه بزرگ شهری، سائوپائولو و ریو محدود کنید، می‌توانید تأثیر بحران‌های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و زیست‌محیطی درهم تنیده را که توسط پروژه بولسونارو آنها تشدید شده اند، به‌طور زنده مشاهده کنید. بازگشت لونیو ایناسیو لولا داسیلوا برای سومین دوره ریاست جمهوری که از اول جنوری ۲۰۲۳ آغاز می‌شود، داستانی خارق‌العاده است که تحت الشعاع وظایفی با مشکلاتی است که حل آنها تقریباً کارناممکنی قرار خواهد گرفت. در موازات با این مشکلات او باید با فقر مبارزه کند. از سرگیری توسعه اقتصادی و در عین حال توزیع مجدد ثروت. کشور را مجدداً صنعتی کرده و تخریب محیط زیست را «رام» کنید.

این امر دولت جدید را وادار خواهد کرد که اقتناع بی سابقه سیاسی و مالی را به کار گیرد.

حتی یک سیاستمدار متوسط و محافظه‌کار مانند جرالو آلمین، فرماندار سابق سانوپائولو، ثروتمندترین ایالت برازیل، و هماهنگ‌کننده چرخش ریاست‌جمهوری، از این که چگونه بولسونارو چهار سال است که اسناد دولتی را در سیاهچاله مفقود کرده شگفت‌زده است. این کار از نظر انواع داده‌ها و زیان‌های مالی غیرقابل توضیح است. برای مثال تعیین میزان فساد در سراسر کشور غیرممکن است زیرا چیزی یا داده‌ای در اسناد و مدارک دولتی وجود ندارد: سیستم‌های کامپیوتری دولتی از سال ۲۰۲۰ توسط داده‌ها دیگر تغذیه نمی‌شوند. آلمین خلاصه می‌کند:

«دولت بولسونارو در عصر حجری حکومت می‌کرد که در آن هیچ کلمه و عددی وجود نداشت.»

اکنون هر متن قانون عمومی باید از ابتداء نوشته شود و این کار به دلیل عدم وجود داده‌ها، قطعاً موجب اشتباهات جدی و اجتناب‌ناپذیری خواهد شد.

و ما در مورد یک جمهوری موز (banana republic) صحبت نمی‌کنیم – اگرچه کشور مورد بحث موزهای خوشمزه زیادی برای ارائه دارد.

بر اساس گزارش صندوق بین‌المللی پول (IMF) که بر اساس برابری قدرت خرید (PPP) اندازه‌گیری می‌شود، حتی پس از سال‌ها ویرانی ناشی از بولسونارو، برازیل همچنان هشتمین قدرت اقتصادی بزرگ جهان پس از چین، ایالات متحده آمریکا، هند، جاپان و... آلمان، روسیه و اندونزی، اما جلوتر از بریتانیای کبیر و فرانسه.

یک کمپین هماهنگ امپریالیستی از سال ۲۰۱۰ که توسط ویکی لیکس افشاء و محکوم شد و توسط نخبگان محلی که به نمایندگی از قدرت‌های خارجی عمل می‌کردند انجام شد، ریاست‌جمهوری دیلما روسف را هدف قرار داد.

این کمپین هماهنگ امپریالیستی در نهایت منجر به استیضاح غیرقانونی روسف و لولا محکومیت آنها به حبس ۵۸۰ روزه به اتهامات واهی شد که بعداً همه آنها لغو شدند.

این امر راه را برای بولسونارو به سمت رسیدن به ریاست‌جمهوری در سال ۲۰۱۸ هموار کرد.

اگر این انباشت فجایع نبود، برازیل – یک قدرت پیشرو در جنوب جهانی – اکنون احتمالاً می‌تواند به عنوان پنجمین قدرت ژئواکونومیک بزرگ در جهان رتبه بندی شود.

آنچه باند سرمایه‌گذاران می‌خواهند.

پائولو نوگیرا باتیستا جونیور، معاون سابق بانک توسعه جدید (NDB) یا همچنین به عنوان بانک بریکس شناخته می‌شود، مستقیماً می‌گوید:

وابستگی برازیل به لولا بسیار مشکل ساز است. باتیستا لولا را در مقابل حداقل سه بلوک از دشمنان چنین می‌بیند. راست افراطی، که مورد حمایت یک جناح مهم و قدرتمند در نیروهای مسلح است – و این فقط شامل بولسوناریست‌هایی نمی‌شود که هنوز از برخی پادگان‌های ارتش نتیجه انتخابات ریاست‌جمهوری مورد شک و تردید خود قرار می‌دهند.

راستگرایان فزیولوژیکی که بر کنگره تسلط دارد و در برازیل به عنوان «مرکز بزرگ» شناخته می‌شود. و سرمایه مالی بین‌المللی، که به طور قابل پیش‌بینی کنترل بیشتر رسانه‌های جریان سلطه را در اختیار دارد.

بلوک ۳ تا حد زیادی با خوشحالی دیدگاه لولا را در مورد یک جبهه متحد که قادر به شکست پروژه بولسونارو بود – که اتفاقاً هرگز برای بلوک ۳ بسیار سودآور نبود، پذیرفت. و حالا سهم خود را می‌خواهند.

رسانه‌های جریان سلطه بلافاصله شروع به حصار کشی در اطراف لولا کردند و آنچه را که اقتصاددان برجسته لوئیز گونزاگا بلوزو به عنوان نوعی «تفتیش عقاید مالی» توصیف می‌کند، به صحنه آورده‌اند.

لولا با انتصاب فرناندو حداد از وفاداران قدیمی حزب کارگر به عنوان وزیر دارائی، نشان داد که او شخصاً قصد دارد مسؤول اقتصاد باشد و نه حداد.

حداد استاد علوم سیاسی است و وزیر بسیار معتبر و محترم آموزش و پرورش بود، اما او یک استاد اقتصاد زیرک نیست. البته پیروان «بازار آزاد» قبلاً وزارت او را رد کرده اند.

یک بار دیگر، رد پای لولا در عمل را می توان مشاهده کرد:

او برای پیشبرد برنامه اجتماعی خود به مذاکرات پیچیده و طولانی با کنگره متخاصم اهمیت بیشتری داده است و مطمئن است که تمام اقدامات سیاست اقتصادی خود را از قبل در سرش آماده کرده است.

یک ناهار با برخی از اعضای نخبگان مالی سائوپائولو، حتی قبل از اعلام نام حداد، سرخ های جالبی را ارائه داد.

این افراد به نام «فاریا لیمرها» شناخته می شوند — که نام آن برگرفته از خیابان مرموز فاریا لیما است که برخی از دفاتر بانک سرمایه گذاری و همچنین مقر برازیلی گوگل و فیس بوک را در خود جای داده است.

در میان کسانی که در آن ضیافت ناهار شرکت کردند، چند سرمایه گذار متعصب مخالف حزب کارگر نیز حضور داشتند — اگر بخواهیم بچه را به اسمش صدا کنیم «نئولیبرال های اصلاح ناپذیر».

اما بیشتر آنها به دنبال کسب فرصت های پیش روی خود برای کسب درآمدهای سریع و سودآور هستند، از جمله یک سرمایه گذار که به دنبال معامله با شرکت های چینی بود. شعار نئولیبرالی کسانی که احتمالاً مایلند در ازای دریافت مبلغی روی لولا شرط بندی کنند، «مسئولیت مالی» است. و این با تمرکز لولا بر عدالت اجتماعی در تضاد است.

اینجاست که حداد به عنوان یک مذاکره کننده مفید و مؤدب وارد صحنه می شود، زیرا با اشاره به این نکته که اگر قرار باشد فقط به شاخص های بازار توجه کنید، آنگاه باید ۳۸ درصد از برازیلی ها را فراموش کنید که فقط دستمزدی معادل ۲۳۳ دالر در ماه دریافت می کنند. و این برای تجارت خوب نیست.

هنر سیاه (عدم) حکومت کردن

لولا قبلاً اولین نبرد خود را برده است: تصویب متمم قانون اساسی که امکان تأمین هزینه های اجتماعی بیشتری را فراهم می کند.

این به دولت اجازه می دهد تا برنامه رفاهی شاخص Bolsa Família (طرح مزایای خانواده) — حدود ۱۳ دالر پارانه در ماه برای هر خانواده در معرض خطر فقر — را حداقل تا دو سال آینده حفظ و تأمین کند.

قدم زدن در مرکز شهر سائوپائولو — که زمانی با منهن شیک در دهه ۱۹۶۰ رقابت می کرد — چهره غم انگیزی را در مورد فقر، کسب و کارهای بسته، بی خانمانی و بیکاری گسترده ارائه می دهد.

واژه بدنام «کشور کرک» — اگر زمانی به یک خیابان محدود می شد — اکنون یک محله کامل را در بر می گیرد، پدیده ای بسیار شبیه به بی خانمان ها و معتادان پس از همه گیری در لس آنجلس.

ریو همچنان هنگام قدم زدن در اطراف ایپانما در یک روز آفتابی حال و هوای بسیار متفاوتی ارائه می دهد و همیشه یک تجربه عالی است. اما در ایپانما شما در یک حباب زندگی می کنید.

ریو واقعی سالهای بولسونارو — از نظر اقتصادی قتل عام شده، غیر صنعتی شده، توسط باندهای خیابانی اداره می شود — در یک میز گرد در مرکز شهر جایی که من توانستم در میان دیگران، با یک وزیر سابق انرژی، که او نیز کسی است که موفق ذخایر نفتی عظیمی را کشف کند صحبت کردم.

در جلسه پرسش و پاسخ، یک مرد سیاه پوست از یک منطقه بسیار فقیر، مشکل کلیدی برای دوره سوم لولا را مطرح کرد:

لولا برای این که ثابت داشته باشد و بتواند حکومت کند، باید بزرگترین و فقیرترین اقشار مردم را پشت سر خود داشته باشد. این مرد چیزی را بیان کرد که به نظر می رسد اصلاً در برازیل مورد بحث نیست:

چگونه ممکن است میلیون‌ها بولسوناریست فقیر وجود داشته باشند - نظافتچی خیابان، پیک موتوری، بیکار؟ آنها فریفته پوپولیسم جناح راست بودند و جناح های چپ فعال هیچ چیزی برای ارائه به آنها نداشتند و ندارند.

حل این مشکل به اندازه نابودی غول های مهندسی برازیل توسط عملیات رسوا و فاسد «عملیات کارواش» جدی است.

برازیل اکنون تعداد زیادی مهندس بیکار و ماهر دارد. چگونه است که آنها سازمان سیاسی کافی برای بازپس گیری

مشاغل خود ایجاد نکرده اند؟ چرا باید طرح های آنان فقط شامل رانندگان اوبر (سیستم تاکسیرانی نئولیبرالی و کاملاً

برده دارانه متعلق به رئیس سابق و میلیاردر امریکائی بیل گیتس) و پیک های تحویل پیتزا شود؟

خوزه مانوئل سالازار-زیریناخش، رئیس جدید کمیسیون اقتصادی ملل متحد برای امریکای لاتین و دریای کارائیب

(ECLAC)، ممکن است امروز از شکست اقتصادی منطقه حتی بدتر از «دهه گمشده» دهه ۱۹۸۰ سخن براند و

انتقاد کند:

«متوسط رشد اقتصادی سالانه در امریکای لاتین در دهه منتهی به سال ۲۰۲۳ تنها ۰.۸ درصد خواهد بود.»

اما آنچه که ملل متحد نمی تواند آن را تحلیل کند این است که چگونه رژیم غارتگر و نئولیبرالی مانند رژیم بولسونارو

موفق شد، به وسیله هنر سیاه سرمایه گذاری کم یا اصلاً بدون سرمایه گذاری، بهره وری پائین و بی توجهی معادل

صفر بر آموزش، تا چنین سطوح سمی پیش برود.

اعتبار و سرمایه دیلما روسف

لولا بی درنگ سیاست خارجی جدید برازیل را که کاملاً چند قطبی خواهد بود، با تمرکز بر اتحاد با امریکای لاتین،

روابط قوی تر در جنوب جهانی، و فشار برای اصلاح شورای امنیت ملل متحد، با مشورت اعضای بریکس روسیه،

چین و هند، خلاصه کرد. مائورو ویرا، یک دیپلمات توانا، وزیر خارجه جدید می شود.

اما مردی که برازیل را در صحنه جهانی جلا خواهد داد، سلسو آموریم، وزیر خارجه سابق از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۱

است.

در کنفرانسی که ما را در سائوپائولو گرد هم آورد، آموریم پیچیدگی جهانی را که لولا اکنون در مقایسه با سال ۲۰۰۳

به ارث برده است، توضیح داد.

اما جدا از تغییرات آب و هوایی، اولویت‌های اصلی – دستیابی به یکپارچگی نزدیک‌تر با امریکای جنوبی، احیای اتحادیه ملل جنوب امریکا (Unasur) و نزدیک شدن به افریقا – ثابت مانده است.

و سپس گوساله مقدس همچنان سر جای خود مانده: روابط خوب با ایالات متحده و چین. همانگونه که قابل پیش بینی است، امپراتوری از نزدیک تحولات در برازیل را زیر نظر خواهد داشت. جیک سالیوان، مشاور امنیت ملی ایالات متحده، در روزهای اولیه جام جهانی به برازیلیا آمد و کاملاً تحت تأثیر لولا، که استاد کاریزما است، قرار گرفت.

اما دکترین مونرو ایالات متحده همچنان حاکم و سر جایش ماند.

لولا در حال نزدیک‌تر شدن به بریکس – و بریکس + توسعه‌یافته – است و این گرایش در واشنگتن با تمام وجود ایجاد تنفر می‌کند.

بنابراین لولا به وضوح در عرصه محیط زیست بازی خواهد کرد. البته این مخفیانه، به یک راهکار متعادل کننده پیچیده تبدیل می‌شود.

ترکیب پشت سر جو بایدن، رئیس جمهور ایالات متحده، بلافاصله پس از نتایج انتخابات با لولا تماس گرفت تا به او تبریک بگوید. سالیوان در برازیلیا بود و زمینه را برای دیدار از لولا به واشنگتن فراهم کرد.

رئیس جمهور چین، شی جین پینگ، به نوبه خود، نامه ای محبت آمیز برای وی ارسال کرد که در آن بر «مشارکت ستراتیژیک جهانی» بین برازیل و چین تأکید کرد.

ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه دو هفته پیش با لولا تماس گرفت و بر رویکرد ستراتیژیک مشترک برای بریکس تأکید کرد.

از سال ۲۰۰۹، چین مهم‌ترین شریک تجاری برازیل و بالاتر از ایالات متحده بوده است. تجارت دوجانبه در سال ۲۰۲۱ به ۱۳۵ میلیارد دلار رسید.

مشکل اصلی عدم تنوع در اقتصاد و عدم تمرکز بر خلق ارزش است: سنگ آهن، سویا، روغن خام و پروتئین حیوانی ۸۷.۴ درصد از صادرات را در سال ۲۰۲۱ به خود اختصاص دادند. از سوی دیگر، این درحالیست که صادرات چین به برازیل عمدتاً محصولات با فناوری پیشرفته است.

در واقع، اتکای برازیل به صادرات کالا، سال‌ها به افزایش ذخایر ارز خارجی آن کمک کرده است. اما این به معنای تمرکز بالای ثروت، مالیات کم، ایجاد شغل پائین و وابستگی به نوسانات دوره ئی قیمت است.

شکی نیست که چین بر منابع طبیعی برازیل تمرکز می‌کند تا موج جدید توسعه خود را راه اندازی کند – یا همان طور که آخرین کنوانسیون حزبی بیان کرد، «مدرن سازی صلح آمیز».

اما اگر لولا موفق شود کشور را به عنوان یک اقتصاد مستحکم احیاء کند، باید برای یک تراز تجاری متعادل تر تلاش کند.

به عنوان مثال، در حالی که در سال ۲۰۰۰، جت های امبرائر مهم‌ترین کالای صادراتی برازیل بودند. اکنون این سنگ آهن و دانه سویا مهم‌ترین کالاها هستند، یکی دیگر از شاخص های تلخ صنعتی زدائی ظالمانه که توسط پروژه بولسونارو به آن دامن زده شده است.

چین در حال حاضر سرمایه گذاری هنگفتی را در بخش برق برازیل انجام می دهد که عمدتاً به دلیل تصاحب شرکت های دولتی توسط شرکت های چینی است. (برازیل با خصوصی سازی صنایع ستراتیژیک خود آنها را به فروش گذاشت)

به عنوان مثال برای خصوصی سازی، در سال ۲۰۱۷ زمانی که State Grid شرکت CPFL را در سائوپائولو خریداری کرد، که به نوبه خود یک شرکت دولتی از جنوب برازیل را در سال ۲۰۲۱ خرید بود. از دیدگاه لولا، چنین چیزهایی غیرقابل قبول است: این یک مورد کلاسیک از خصوصی سازی از دارائی های عمومی ستراتیژیک است. سناریوی متفاوتی در کشور همسایه ارجنتاین در حال انجام است. بوئنوس آیرس در ماه فیبروری شریک رسمی طرح کمربند و جاده چین شد، با حداقل ۲۳ میلیارد دالر پروژه جدید در خط لوله. سپس سیستم ریلی ارجنتاین ۴.۶ میلیارد دالر توسط چه کسی تأمین می شود؟ - این پروژه توسط شرکت های چینی مدرنیزه می شوند. چینی ها همچنین در بزرگترین نیروگاه خورشیدی در امریکای لاتین، یک نیروگاه برق آبی در پاتاگونیا و یک نیروگاه هسته ئی - از جمله انتقال فناوری چینی به ایالت ارجنتاین - سرمایه گذاری می کنند. لولا که نه تنها شخصاً از قدرت نرم بسیار ارزشمندی در مورد شی جین پینگ برخوردار است، بلکه تأثیر مثبتی بر افکار عمومی چین نیز دارد، او می تواند قراردادهای مشارکت ستراتیژیک مشابهی را با دامنه وسیع تری با چینی ها امضاء کند. برازیل می تواند از مدل مشارکت ایران پیروی کند و در ازای ساخت زیرساخت های حیاتی، نفت و گاز به چین ارائه دهد. راه طلایی به سوی آینده ناگزیر از طریق پروژه های اجتماعی خواهد بود، نه ادغام و تملک. جای تعجب نیست که بسیاری در ریو به جای آزادراه شلوغ فعلی و یک رانندگی شش ساعته - اگر خوش شانس باشید - رویای یک ریل پرسرعت را در سر می پروراندند که آن را در کمتر از یک ساعت به سائوپائولو متصل می کند. نقش کلیدی در این میان را دیلما روسف، رئیس جمهور سابق، ایفاء می کند که ناهار طولانی و آرامی را با برخی از ما در سائوپائولو صرف کرد و از روز دستگیری رسمی خود توسط دیکتاتوری نظامی در جنوری ۱۹۷۰ تا همه مذاکرات محرمانه اش با انگلا مرکل، صدراعظم وقت آلمان، رئیس جمهور پوتین و شی جین پینگ صحبت کرد. ناگفته نماند که اعتبار سیاسی - و شخصی - دیلما روسف نزد شی و هم نزد پوتین بی نظیر و برجسته است. لولا حاضر است هر پستی را که دیلما بخواهد در دولت جدید به او پیشنهاد کند. اگرچه هنوز این یک راز دولتی است، اما فعالیت های دیلما بخشی از تلاش جدی برای بالا بردن اعتبار و شهرت جهانی برازیل، به ویژه در جنوب جهانی خواهد بود. برای شفا و بهبودی یافتن از شش سال فاجعه بار قبلی - از جمله یک دوره دو ساله غیر دولتی از ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۸، پس از استیضاح رئیس جمهور دیلما - برازیل به یک فشار بی سابقه ای برای صنعتی سازی مجدد ملی تقریباً در هر سطح نیاز دارد. آنهم به طور کامل با سرمایه گذاری جدی در تحقیق و توسعه، آموزش متخصصان و انتقال فناوری. یک ابرقدرت وجود دارد که می تواند نقش مهمی در این فرآیند ایفاء کند: جمهوری خلق چین، شریک نزدیک برازیل در بریکس+. برازیل یکی از قدرت های پیشرو در جنوب جهانی است، نقشی که رهبری چین بسیار به آن احترام گذاشت و قدردان آن است. اکنون بسیار مهم است که هر دو طرف یک مذاکره ستراتیژیک را در سطح بالا آغاز کنند. اولین دیدار خارجی لولا می تواند در واشنگتن باشد. اما آن مانی که واقعاً برای تماشای جریان تاریخ اهمیت دارد، بیجینگ خواهد بود.